Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu Yayın Organı

İşçi Gazetesi

YIL 3 ÖZEL SAYI 1 Mayıs 1975

1 MAYIS ÖZEL SAYISI

YAŞASIN ULUSLARARASI İŞÇİ DAYANIŞMASI !

YAŞASIN 1 MAYIS !

1 Mayıs işçi sınıfının en büyük ve anlamlı günlerinden biridir. Her sene 1 Mayıs günlerinde tüm ülkelerin işçileri bu büyük günü kutlamak, mücadele azimlerini bilemek, dilek ve taleplerini dile getirmek için gösteriler, mitingler, toplantılar düzenlerler.

1 Mayıs hemen bütün ülkelerde büyük bir coşkurlukla kutlanır. Çünkü o gün işçi sınıfının kanı bahasına giriştiği uzun ve çetin mücadele sonunda söke söke alınmış bir zafer günü, bir birlik ve dayanışma günüdür. Bundan seksen küsür sene önce 8 saatlik işgünü için Amerika'daki işçi kardeşlerimizin verdiği ve kazandığı mücadelenin ürünüdür.

Ancak kimi ülkelerin egemen parababaları ve onların hükümetleri 1 Mayıs'ın anlamını sapıttırmak, işçi sınıfının birlik ve dayanışmasını kendilerince engellemek için o günü Türkiye'de olduğu gibi bahar bayramı diye geçiştirmeye çalışırlar. Yada kutlamayı yasak ederler.

Bu şartlar altında bile 1 Mayısların kutlanması engellenememiştir. Şeklen yasaklansa bile, birlik ve dayanışma ruhu, mücadele azmi işçilerimizin kafalarından ve yüreklerinden söküllüp atılamamıştır.

Çalıştığımız ülkelerde 1 Mayıs şenlikleri yalnız biz Türkiyeli işçilerin sloganlarımızı haykırdığımız, taleplerimizi dile getirdiğimiz bir bayram günü olmuyor. Buralarda 1 Mayıslar aynı zamanda uluslararası işçi sınıfı dayanışmasının en somut örnekleri oluyor. Türkiyeli, Yunanlı, Alman, İtalyan, İspanyol, Portekizli, Arap vs. ayrı ayrı dillerdende olsa aynı sloganları birlikte haykırıyor, sömürüye, baskıya, ayırımcılığa karşı yerli işçi sınıfıyla ayrılmaz bir bütün olarak birlikte yürüyor, birlikte kutluyor.

1 Mayıs'a katılalım.

Tüm işçiler kolkola, eleyürüyelim. Sloganlarımız kurtuluşumuzun müjdecisi olsun.

Yaşasın Yerli ve Yabancı İşçilerin Birliği !

1 Mayıs 1975'in Anlamı

1975 yılının 1 M[illegible] senelerin en an[illegible] ramlarında[illegible] bi[illegible] önemlisid[illegible]

Bu [illegible] geliyor[illegible]

Biliy[illegible] ikinci empe[illegible] vaşından b[illegible] ekonomik ve[illegible] çine düştü.

Bir yandan [illegible] lerdeki hızlı gelişme, [illegible] yandan Ulusal Kurtul[illegible] vaşlarının eriştiği bo[illegible] kapitalistlerin belini [illegible]üktü, canına ot tıkadı.

Bu durum onları daha da azgın duruma getiriyor. Kapitalist-emperyalist ülkeler en başta Amerika Birleşik Devletleri, eceli gelmiş köpek misali sağa sola saldırmaktan geri durmuyorlar. Egemenliklerini sürdürebilmek amacıyla Türkiye gibi kendilerine bağımlı ülkelerde faşist rejimlerin yerleştirilmesi için gizli açık tüm olanaklarını seferber ediyorlar.

[illegible] min kaleleri [illegible] gün birbiri ardına [illegible]yalist ülkelerin [illegible]eği ile işçi sınıfı [illegible]rarlı mücade[illegible] sürecini hız[illegible]

[illegible] halkı zafer ka[illegible] halkının ke[illegible] tüm dünyaya ilan [illegible] Portekiz dev[illegible] hızla ilerliyor.

Dünyanın dört bir yanında emperyalizm adım adım geriliyor.

İşte böylesine bir devrimler yılında yaşıyoruz.

Bu 1 Mayıs'ta miting meydanlarında Kamboç, Vietnam ve Portekiz halklarının zaferini de birlikte kutlayacağız.

Ancak gelişen devrim ortamı, karşı devrim dalgasını da beraberinde getiriyor. Parababaları düzenlerinin temelleri sarsılmaya başlayınca, sömürüye devam edebilmek, son parsayı toplayabilmek için en gaddarca yöntemler kullanmaya başlıyorlar. Her türlü demokratik hakkımızı kısıtlayarak, örgütlenmemizi engellemeye çalışıyorlar. Öte yandan hahalılığı, işsizlik almış başını gidiyor.

Bu yolda iktidarlar değişiyor, mebus pazarları kuruluyor, ya da üniformalı faşistler bizzat yönetime el koyuyorlar.

Böylesi gelişimlerin ülkemizdeki en somut örneği Milliyetçi Cephe hükümetidir. Bu hükümetin iş başına geçmesiyle en başta işçi sınıfımızı hedef alan faşist baskılar giderek artacak. Her günkü olaylar, komando baskınları, sokakta devrimci kurşunlamalar, grev yasaklamalar, lokavtlar artarak devam edecek.

Şu halde bu 1 Mayıs antifaşist mücadelemizin hayati önem kazandığı bir döneme raslıyor. Anti-faşist dayanışmamızın pekiştirilmesi gerek.

Meydanlarda bir yandan yeni kazanımlarımızı kutlarken diğer yandan faşizmi var gücümüzle naletleyelim.

KAHROLSUN FAŞİZM !

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ VE HALKLARIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ MÜCADELESİ !

ÜLKEMİZDE DE 1 MAYISLARIN İŞÇİ BAYRAMI OLARAK KABULÜ İÇİN MÜCADELE EDELİM !

ÜLKEMİZDE 1 MAYISLAR

Türkiye'mizde 1 Mayısların kutlanması Kurtuluş Savaşı başlarına rastlar. İlk gösteri 1921 yılında işgal altında bulunan İstanbul'da yapılmıştır. Gösteriler geniş ölçüde TKP örgütleri tarafından organize edilmiş ve binlerce işçi gösterilere katılmıştır. Gösterilerin sonunda Hürriyet-i Ebediye tepesinde bir miting düzenlenmiştir.

Ertesi yıl ise, 1 Mayıs Ankara'da serbestçe kutlanmış işçi temsilcileri, Cumhuriyet hükümetinin izni ile, Sovyetler Birliği büyükelçiliğinde yapılan törene katılmışlardır. İstanbul'da ise polisin baskılarına rağmen işçiler kalabalık kitleler halinde 1 Mayısı kutlamışlardır. Ondan sonraki yılda aynı hareketlilik ve canlılık içinde geçmiştir.

Bir yıl sonra Ankara'da binlerce işçi Cebeci meydanında toplanmıştır. Oradan Millet Meclisinin önüne gelinerek bir miting düzenlenmiştir. Burada işçi temsilcileri konuşmalar yapmışlardır. İstanbul'da ise bunun tam tersi olarak Cumhuriyet hükümeti sert tedbirler almıştır. İşçiler bu tedbirlere rağmen gösteriler tertiplemiş, gizlice dağıtılan bildirilerde 8 saatlik işgünü istenmiş, işçiler örgütlenmeye çağrılmışlardır. Gösteri yapanlar ve bildiri dağıtanlar tutuklanmış, "Vatana İhanet" suçundan tutuklanarak yargılanmışlardır.

1 Mayıs İşçi Bayramı olarak yurdumuzda 1928 yılına kadar kutlanabildi. Ancak bu bayram kanunla düzenlenmemişti. Türkiye işçi sınıfı, geleneksel olarak 1 Mayıs'ta grev ilan ediyor, gösteriler, mitingler tertipliyor ve bayram gününe sahip çıkıyordu. Bu gidiş zamanın burjuva hükümetlerini ürküttü. 1928 yılında çıkarılan bir kanunla 1 Mayıs Türkiye'mizde "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak ilan edildi.

Ama hiçbir baskı, hiçbir oyun işçi sınıfına 1 Mayıs'ı unutturamadı. İşçiler 1 Mayıslarda, kanunla yasaklanmış olsa da, toplantılar, törenler, düzenliyorlar, grev yaparak o günü kutluyorlardı. Burjuvazi yasak koymakla işçi sınıfını durduramıyacağını gördü. Bunun üzerine yeni bir yola başvurdu: Daha 1 Mayıs gelmeden işçi liderlerini göz altına alıp 1 Mayıs geçinceye kadar müteferrikada tuttu. Bunu her yıl tekrarladı. Artık işçi liderleri için 1 Mayıs arifesinde gözaltına alınmak olağanlaşmıştı. 1 Mayıs müteferrikada kutlanıyordu.

Bunun amacı, Türkiye işçi sınıfını dünya işçilerinden koparmak, böylece gücünü zayıflatmaktı. Aynı oyunu işçi sınıfımıza Türk-İş'de oynamaya çalıştı. İşçi sınıfı içinde kapitalistlerin "truva atı" olan bu örgüt, ülkemizde sendikalar kanununun çıktığı gün olan 24 Temmuzu "İşçi Bayramı" olarak ilan etti.

Ama, bütün zorbalık, baskı, terör ve hileler, 1 Mayısın kendi bayramları olduğunu işçi sınıfımıza unutturamamış ve vazgeçirememiştir. Tersine, 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak ülkemizde de kabul edilmesi uğruna mücadele gelişti güçlendi.

1 MAYIS 1975 BU YOLDA YENİ ADIMLARIN ATILDIĞI BİR YIL OLSUN !

1 MAYIS TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA KUTLU OLSUN !

1 MAYIS NEDİR ?

Bugün Avrupa'da, Amerika'da ve diğer gelişmiş ülkelerde işçiler günde en çok 8 saat çalışırlar. Oysa, 70-80 sene öncesine kadar bu böyle değildi. İşçiler 10 saat, 12 saat, hattâ 14 saat çalışırlardı. Türkiye gibi geri ülkelerde hâlâ günde 10-15 saat çalışan milyonlarca insan vardır.

Gelişmemiş kapitalizmin en çok başvurduğu sömürü yolu budur. Yâni işçileri ne kadar çok çalıştırırlarsa patronların kârları o kadar artar.

Yüz sene önceki Avrupa, Amerika ülkeleri de gelişme hâlindeki kapitalist düzeni idi. Onun için, o zamanki kapitalistler, işçileri günde 10-15 saat çalıştırarak sömürüyorlardı.

İşçiler ise, yüzyıllar boyu bu ağır sömürü şartlarına karşı mücadele yürüttüler. Haklarını alabilmek için birçok kanlı savaşlar verdiler. İşte bu kanlı savaşlardan bir tanesi de 1 Mayıs 1886 günü Amerika'nın Şikago şehrinde oldu.

O gün işçiler büyük bir gösteri düzenlemişlerdi. İşgününün 8 saate indirilmesini istiyorlardı. İşçilerin bu haklı isteğine karşı, işverenlerin devlet kuvvetleri silâhla karşı çıktılar. İşçilere ateş açtılar. Onları yaraladılar, öldürdüler. Gösteriyi düzenliyen işçi önderlerini tutukladılar, hapislerde çürüttüler. 4 tanesini astılar.

Fakat, işverenler, önünde sonunda işgününü 8 saate indirmek zorunda kaldılar. Onun için, 1889 yılı Paris'te yapılan Uluslararası İşçi Birliği toplantısında 1 Mayıs günü tüm dünya işçilerinin "Birlik ve Dayanışma" günü olarak kabul edildi. O gün bu gündür, yeryüzündeki yüz milyonlarca işçi her yılın 1 Mayıs'ını kutluyor.

İşçi sınıfının tarihi böyle pek çok acı tatlı mücadelelerle doludur.

1886 yılından günümüze neredeyse 90 yıl geçmiştir. Şikagolu işçilerin savaşı üzerine bugün yepyeni bir gözle eğilmemiz gerekiyor.

Artık fabrikaya gittiğimizde ekseriya 8 saatten fazla çalışmıyoruz. Fakat buna karşılık, işverenler: Akkord diyorlar, Prim diyorlar, Bant sistemi diyorlar.. bin bir yolla bizi daha sıkı çalıştırıp sırtımızdan kârlarına kârlar katıyorlar.

Şikagolu işçi kardeşlerimizin 88 yıl önceki savaşı elbet boşa gitmedi. 8 saatlik işgününü elde ettik. Fakat işverenler gene oldukları gibi kaldılar. Onlar var oldukça ve devlet gücünü ellerinde tuttukça, kaşıkla verdiklerini sapıyla geri almanın bin bir yollarını her zaman buluyorlar ve bulacaklardır.

İşçi sınıfı için bir tek gerçek kurtuluş yolu vardır: Kendi iktidarını kurup, işverenlerin her türlü sömürüsüne kesin olarak son vermek, her türlü sömürüyü yeryüzünden bir daha geri gelmemecesine kaldırmak..

YABANCI İŞÇİLER YERLİ İŞÇİ SINIFININ BÖLÜNMEZ BİR PARÇASIDIR!

1 Mayıs sınıfımızın uluslararası bayramı, mücadele ve dayanışma günüdür.

Türkiye egemen sınıfları ne denli keskin yasaklar koyarlarsa koysunlar, hangi hilelere başvururlarsa vursunlar, 1 Mayıs'ı İşçi Bayramı olarak kutlamamızı önliyemiyeceklerdir. Çünkü artık "dünyamız her zamankinden çok tek ve bir dünyadır." Ve dünyanın öteki ülkelerinde olup bitenler Türkiye İşçi Sınıfını etkilemeden olamıyacağı ve ondan gizlenemiyeceği gibi, Türkiye'de olup bitenler de öteki ülkelerin işçilerinden saklanamaz. Bunun için 1 Mayısın "çiçek ve bahar bayramı" diye yutturulmaya çalışılması daha uzun zaman devam edemiyecektir. Nitekim, Türkiye'deki kerdeşlerimizin kısıtlı şartlarda kutladığı 1 Mayıs'ı, biz Avrupa'daki Türkiye'li işçiler öteki ülkelerden işçi kardeşlerimizle birlikte, onlarla yanyana, omuz omuza kutluyoruz. Ayrı dillerde de olsa aynı davanın türkülerini söylüyoruz. Bu dava İşçi Sınıfının yeryüzünden sömürü ve zulmü yoketme davasıdır. Bu dava, dünyada barış ve kerdeşliğin bir daha bozulamıyacak şekilde gerçekleştirilmesi davasıdır.

Yukarıdaki resim, geçtiğimiz yıllarda yerli ve yabancı işçilerin 1 Mayısı kutlama şenliklerinden bir anı göstermektedir. Türkiye'li Yunanistan lı, Portekiz li, Yugoslav, İspanyol, Arap ve Alman işçilerin ortak düşmana karşı ortak mücadele azminin bilendiği bir toplantıydı bu.

Bu yıl 1 Mayısı, yeni zaferlerimizle birlikte daha büyük bir coşkuyla ve daha büyük zaferlere doğru şiarlarıyla kutluyoruz.

İşçi Gazetesi

Verantwortlich: M. Akmaner
15 günde bir çıkar. Unkostenbeitrag: 50 Pf
Druck: Eigendruck im Selbstverlage

Zeitung der Föderation demokratischer Vereine der Arbeiter aus der Türkei in Europa e. V.
Yazışma Adresi (Redaktion): 43 Essen-West - Hüttmannstraße 1 - Postfach 512 BRD
ABONESİ: 6 Aylık 10,- DM - 1 Yıllık 20,- DM - Postscheckkonto: Konto-Nr. 3989-439 Essen